

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

VII. De occultanda gratia sub humilitatis custodia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

& multum præcave à vana complacentia & superbia.

Propter hoc multi in errorem ducuntur, & in cæcitatem penè incurabilem quandoque labuntur.

Sit tibi in cautelam & perpetuam humilitatem, ruina hæc superborum de se stultè præsumentium.

C A P U T VII.

De occultanda gratia sub humilitatis custodia.

1. **F**ili, utilius est tibi & securius devotionis gratiam abscondere, nec in altum te efferre, nec multum inde loqui, neque multum ponderare: sed magis temetipsum despiciere, & tanquam indigno datam timere.

Non est huic affectioni tenaciùs inhærendum, quæ citiùs potest mutari in contrarium.

Cogita in gratia quàm miser & inops esse soles sine gratia.

Nec est in eo tantum spiritualis
vitæ

vitæ profectus, cùm consolationis habueris gratiam: sed cum humiliter & abnegatè patienterque tuleris ejus subtractionem: ita quod tunc ab orationis studio non torpeas, nec reliqua opera tua ex usu facienda, omnino dilabi permittas.

Sed sicut melius potueris & intellexeris, libenter quod in te est, facias: nec propter ariditatem, seu anxietatem mentis quam sentis, te totaliter negligas.

2. Multi enim sunt, qui cùm non bene eis successerit, statim impatientes fiunt aut desides.

Non enim semper & in potestate hominis via ejus; sed Dei est dare, & consolari, quando vult, & quantum vult, & cui vult, sicut sibi placuerit, & non ampliùs.

Quidam incauti, propter devotionis gratiam, se ipsos destruxerunt: quia plus agere voluerunt quàm potuerunt, non pensantes suæ parvitatæ mensuram, sed magis cordis affectum sequentes, quàm rationis judicium.

I 2

Et

Et quia majora præsumpserunt, quàm Deo placitum fuit : idcirco gratiam citò perdiderunt.

Facti sunt inopes, & viles relictì, qui in cælum posuerunt nidum sibi: ut humiliati & depauperati discant non in alis suis volare, sed sub pen- nis meis sperare.

Qui adhuc novi sunt & imperiti in via Domini, nisi consilio discre- torum se regant, faciliter decipi pos- sunt, & elidi.

3. Quòd si suum sentire magis se- qui, quàm aliis exercitatis credere volunt, erit eis periculosus exitus; si tamen retrahi à proprio conceptu noluerint.

Rarò sibi ipsis sapientes, ab aliis regi humiliter patiuntur.

Melius est sapere modicum cum humilitate & parva intelligentia, quàm magni scientiarum thesauri cum vana complacentia.

Melius est tibi minus habere, quàm multum, unde posses super- bire.

NOB

Non satis discretè agit, qui se totum lætitiæ tradit, obliviscens pristinæ inopiæ suæ, & casti timoris Domini, qui timet gratiam oblatam amittere.

Nec etiam satis virtuosè sapit, qui tempore adversitatis & cujusque gravitatis, nimis desperatè se gerit, & minùs fidenter de me, quàm oportet, recogitat ac sentit.

4. Qui tempore pacis nimis securus esse voluerit, sæpe tempore belli nimis dejectus & formidolosus reperietur.

Si scires semper humilis & modicus in te permanere, necnon spiritum tuum bene moderare & regere, non incideres tam citò in periculum & offensam.

Consilium bonum est, ut fervoris spiritu concepto, mediteris quid futurum sit abscedente lumine.

Quod dum contigerit, recogita & denuò lucem posse reverti, quam ad cautelam tibi, mihi autem ad gloriam, ad tempus subtraxi.

5. Utilior est sæpe talis probatio, quàm si semper prospera pro tua haberes voluntate.

Nam merita non sunt ex hoc estimanda, si quis plures visiones aut consolationes habeat; vel si peritus sit in Scripturis, aut in altiori ponatur gradu.

Sed si vera fuerit humilitate fundatus, & divina charitate repletus: si Dei honorem purè & integrè semper quærat: si se ipsum nihil reputet, & in veritate despiciat, atque ab aliis etiam despici & humiliari magis gaudeat, quàm honorari.

C A P U T VIII.

De vili estimatione sui ipsius in oculis Dei.

1. **L**Oquar ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis? Si me ampliùs reputa vero, ecce tu stas contra me: & dicunt testimonium verum iniquitates meæ, nec possum contradicere.

Si au-